22. Jun. 1841

FAKTA

Dato:
22. Jun. 1841

Sidetal:
Dagbog D, side 62-63

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr. KKS1974-35

Omtalte personer:
Rotti
madam Tanner

TRANSSKRIPTION

22de Tirsdag.
Tidligt forlode vi Vogogna og kom efter en overmaade smuk Reise gjenem de siste, dog yndige italienske Dale til Domo d'ossola. Vi vare underveis komne over nogle nyligt repparerede Broer, og en Færge og Mad: Tanner's[1] Frygt for den farlige Simplon Vei begynte nu at yttre sig til stor Morskab for os andre. Paa den anden Siide af Byen hvor den egentlige Bjergvei begynder blev denne Frygt end større, og her var ogsaa Veien paa flere Steder kun maadeligt repareret efter den siste Ødelæggelse af Bjergstrømmene og Fjeldskred, dog jeg var ganske rolig, da jeg vel indseer at her ikke var Grund til Frygt, vi havde faaet 4 herlige Postheste med for vor Vogn, og med en øvet Postillion kan man her sidde som i sin Stue. Skade var det kun at Veiret begynte at fordærve sig, det varede ikke længe før vi havde en øsende Regn, og jeg maatte igjen krybe ind i Vognen; thi jeg var gaaet ud til Sig: Rotti[2] for med ham paa Bukken bedre at nyde det Interesante i denne Passage; dog nu i øsende Regn havde det ogsaa sin interesante Siide. Vi skiftede Heste og hvilede nogle Øjeblikke ved det sardinianske Grænsested paa Bjerget, og vi fortsatte derpaa vor Stiigen. Veiret var fremdeles regnfult og kolt vi traf endnu en paa denne Tiid ualmindelig Mængde Snee i Gletscher ned igjennem Fjeldkløfterne lige til Siiderne af Veien hvor den laae høit optaarnet, paa et Sted kjørte vi saagar igjenem en temelig lang Grotte hvorigjenem man havde banet Veien; det saae helt farligt ud at have denne dryppende Sneemasse over Hovederne; men skal aldeeles ikke være det, da man aldrig har haft Exempel paa at nogen Snee-Grotte er styrtet sammen paa disse Høider. Vi kom mod Aften til det gode Værtshuus paa Simplon hvor vi bleve beværtet paa det herligste, langt over hvad man der skulle kunne vente; til et Exempel vil jeg anføre at den ene Slags Steeg var Fassaner, Noget, som vore italienske Medreisende aldrig før havde hørt tale om. Et Par af de uhyre Hunde der om Vinteren gjennemstøifer Veiene til de Reisendes Sikkerhed opholde dem heele Tiiden ved Bordet for at modtage deres Deel. Alt havde her, jeg maatte næsten sige et Vinterligt Udseende ved det fugtige og mørke Veir; Skyerne laae liige ned paa •63• Bjergene paa den anden Siide af den lille Bjergslette, jeg lod strax ved vor Ankomst gjøre Ild paa i Kaminen i vort Værelse, hvor virkelig Luften var alt for ublid til deri at afklæde Athalia; men da Ilden brænte lystigt var alt forandret og Rose og jeg følte os ganske hjemlige.

---

[1] Madam Tanner.

[2] Uidentificeret, jvf. Rotti.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Juni 1841.

22de Tirsdag. Tidlig forlod vi Bagna og kom igjen
i Overmaade smukt Dalfyldt til den italienske Dal til Domo d'ossola. Vi
nærmede os Domo over noget ujevnt og temmelig bratt
og kom til Domo Samme Tirsdag forbi
Simplon. Vi begyndte nu at tænke os til det Mødested
for os andre. Ikke den anden Side af Byen saae vi da
pludselig hele vor Reisefølge staae midt i en
Storrø og Jeg var ogsaa blev staaende midt i den
overmaadelig regnende Strøm der fik Pelerinen til at
strømme og hældte ned af os i en saadan Mængde
at vi ikke saae Grund til at gaae videre, vi
havde saadan Forfølgte Regnfaldet over os og
med en ordentlig Kavillion kan man for sidste Gang
sige Ud. Dog med det Ene at Vejrets begynde at forbedre
sig, det varede ikke længe før vi havde en smuk
Dag, og jeg maatte igjen Ende i Morgen, Jeg
var gaaet ind til en Kone for at faae en Kaffe
bade at gjøde det Utørsomt i den Skjæbne, og vi
havde da ogsaa det ogsaa i den Anledning Ud.
Vi fristede Ørn og fulgte dagli Gjelden med det
forunderlige Grønsjød gaae Sjørgs, og vi fortsatte
vegen over Bugen. Vejrets var skiftelig regn-
fald og Solskin med kaf andre en Ende dem Ud al-
mindelig Mange Ruer i Glosjøer med ejnemen
Saldelighed lige til Midten af Maaned
var den lade Jøis Gjennem, gaae det Dog Gjøb vi
saae Gjennem en meddelig lang Grotte Snevi
Gjennem mange Bunke Stakine; det Jaae falt
Forlist ind af Hjem dem dryppende Dukke mellem over
Forskjellige; men Jal altid ikke vore det, da
man altid Jar lidt Gjennem gaae det gamle Dura-
Grotte ved Sigtet Jaltan Jad disse Jøilder. Vi kom
med Aften til det gode Wirthshus paa Simplon
hvor vi blev overrasket paa det Forbigjede, langt over
Hvad man var Jalle Dem vente; til det Gangel
vil jeg anføre at den ene Dags Marsch var det Jaalder,
Regn, Jam vore italienske Medreisende altid for
Lavt Gjøb tale ud. Det var af de ønsker Gjøb der
om Vinteren gjennem Dieser Bjerge det de Kristen-
der Vildmarkens afsolt den Jaalte Tider med Bøiet
for at modtage deres Dal. Alle Jande for
maatte nøjes de Vinterlig Ødsamhed med det
Jøgtige og mørke Vand; Regnen kaan ligge nedgen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Juni 1841.

bjergene gaa den anden Side af den lille Bjergkjæde, ifølge Frøen med vor Andenfod gjøre det gaa i Samme i norsk Morelse, hvor mirakelig Luften var alt fik i, blid til den at afbløde Alpernes Sne de Steder brunt lysligt var alt forandret og Rose og jeg følte os ganske lykkelige.

23de Onsdag. Vi gjorde under en Morgenmad i et raadt og regnfuldt Vejr en underlig Bekjendtskab med, der ogsaa er; jeg fandt mig at vi skulde faa de dejligste Gjenstande, de Bjerge og de smukke Floder, alt blev at storslaaet indtil Lu-gjøg, den magen Sag igjen og ikke saa hjemsøgt af Menneskelige Smaa Staadsfold overalt de Bjerglandsfur; med Vinter Simplon gaa den Vestlige Side var langt tidt end den italienske, hvor man ikke gjør Fremmede for at falde ned i Dalen, hvor de Tvrainds Fordrer under, Tatlab Gøiden det Schweitzer Hospital Gaarde vi under Regnandsfolta, de ba-gjente vi igjen at trøstes af vore allerede trøste og dejlige Gode fra Rom, med efter det at det nu altid jeg under, og at den Store Vestlober man Gaarde faart i Simplon Gode Vejrnen godt tilbage. Efter den ikke Side bjergets var under den gaa Dalen ind i et af de Store Gallerier og et Stort Vandfald Gjørde det over Gallerietet fremmede disse fremmede Naturskjønheder. Italienerne var fordrøjt over det Gjø derfor, den gode Mad: Tanner fad i en fuld Sø, under betagen af Verden over det, som den broede Farafulde med Dalen, St. Geller Kjøbt under en Bro fremstillet for at faa et betale det mere i det langt bedre Vortshuus Sidst. Den Eftermiddagen Gaarde vi nu igjen Rottarsi, og vi Gav derfor ret godt Mod en Eftenen i til Fortmelen hvor vi fik et overmaade godt Landlig Vortshuus. Rose og jeg gjøre gaa norsk Morelse, og lade os derfor Kaare en Jordlig Mælkebøtte, hvor jeg vi maatte Vagter efter, men som vi i os andre Rotskab ikke Lunde Gjøre. I det Hele fik man alt for mit Indgangen i Omsigt en mærkelig Forandring i Lemandsfolk, og alt fandt der blinde Baaren Frem gaa bordet er iggerlig, og de Gjøre Walis til de mindste gode enfarte Lantoner; men ikke mere Sommer fra Italien er Fodaa ingen Ord.

24de Torsdag. Vi Gav igjen om Eftenen til Sitten, Vejret var stadig ret godt, med Undtagelse af et og andet lille Sø-naar nogen dejlige Gode gjorde den modvillige, gaa at det maatte vi Gjøre i det Vestenen og dannede Bjerge over en lille Slagter Gaarde Fordrøjt Vejret. Jeg fandt Comedie var det de Skiver Gav det Mad Tanner. Det var igjen Gø Gode for i den Catolske Dal da det var St. Giovanni Dag. Om Eftenen